

FAMÍLIA LLADRÓ

Porcellana a preu d'or

Joan, Josep i Vicent Lladro van començar del no-res, fent peces de terrissa a sa casa de Tavernes Blanques (l'Horta), després de sortir de la feina. Mig segle després, els Lladro han bastit una fortuna amb les seves característiques figures de porcellana; tenen botigues pròpies als millors carrers comercials del món; trien un per un els establiments on es poden vendre les seves creacions i fins i tot promouen un club internacional de col·leccionistes de les seves peces format per més de 100.000 socis. El secret, segons Joan Lladro, considerat l'eminència grisa de la companyia, consisteix a "treballar, i fer-ho bé". Així i haver seguit sempre el lema que els va inculcar la matriarca de la família, Rosa Sonz: "Tres són més forts que un i que dos". A més de la porcellana controlen un hòlding format per una trentena d'empreses de sectors tan diversos com la marroquineria, el negoci immobiliari o les explotacions agrícoles, amb uns beneficis su-

ARXIU

Joan, Vicent i Josep Lladro. Han fet de la porcellana un negoci que dona uns 3.000 milions anuals de beneficis.

periors als 3.000 milions anuals. Més d'una volta han mostrat la seva simpatia pels plantejaments d'Unió Valenciana i són coneguts pel seu antisindicalisme militant. T. C.

GABRIEL ESCARRER

D'ofici hoteler

Tres fites importants marquen la història del que avui és la primera cadena hotelera dels Països Catalans, tercera d'Europa i una de les quinze millors del món. Es tracta de la companyia Sol Melià, fundada i presidida per Gabriel Escarrer, un hotelier malloquí que va començar amb 60 cambres l'any 1956 i que avui gestiona 210 hotels amb capacitat per a 50.000 persones. Tres fites, hem dit: primera, la compra d'Hotusa a la Rumasa expropiada, l'adquisició dels hotels Melià a l'empresari italià Giancarlo Parretti, i la sortida a borsa del 48% del capital de la companyia familiar durant l'estiu de 1996. Aquesta última operació va convertir la companyia en la primera i única empresa del sector turístic el país que cotitza a borsa i va provocar l'escissió del Grup Sol Melià en dues societats: Hotels Melià, propietària dels hotels del grup, i Sol Melià, gestora dels establiments per mitjà de contractes de llarga durada. La família Escarrer continua tenint a les mans el control de la propietat i la gestió d'una veritable multinacional hotelera que mou més de 120.000 milions de pessetes l'any, procedents de la gestió d'hotels en règim de franquícia i dels establiments en propietat. Tot i que la major part de l'oferta hotelera de Sol Melià es concentra a Europa, concretament a la conca de la Mediterrània, el grup ha apostat fort enguany pel mercat llatinoamericà invertint més de 15.000 milions de pessetes en els països d'aquesta àrea per obrir 17 hotels en dos anys. L'última incursió hotelera del grup és de fa escassament un mes, al Perú, on Sol Melià gestionarà un antic Ritz a partir del juliol. B. A.

ARXIU

Gabriel Escarrer. President de Sol Melià.

FAMÍLIA DAURELLA

Coca-Cola a les venes

A Santiago Daurella Rull, un industrial català dedicat a la fabricació de begudes carbòniques, li va tocar la loteria quan a mitjan segle, en un viatge amb avió, es va asseure casualment al costat d'un dels principals responsables de la multinacional nord-americana Coca-cola. En baixar de l'aparell ja tenia sota l'aixella la concessió per a poder embotellar la beguda i distribuir-la a Catalunya. Els seus fills, Josep i Francesc Daurella Franco són actualment els propietaris de l'empresa embotelladora de Coca-cola més important de la península, Cobega, que controla el 30% del mercat peninsular i que va facturar l'any passat prop de 100.000 milions de pessetes. El negoci els va tan bé que Coca-cola va provar fa uns anys de recuperar la concessió, si bé sense èxit. Però la relació Daurella amb Coca-cola no s'acaba aquí, perquè participen també en les concessionàries de Madrid, el País Basc, Tolosa del Llenguadoc i Niça, i tenen un peu posat a Portugal i a l'Àfrica equatorial. El cap visible de la família, Francesc Daurella, gairebé només apareix en públic a les juntes del Banc Central Hispano i del Banc Vitalici, dels quals és conseller i accionista destacat. Potser també per aquest afany d'anonimat -i per esquivar Finances-, els Daurella fa anys que tenen el domicili fiscal a Montecarlo. T. C.